energi
FORMANDEN KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf. 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Til:

- Advokat Jørgen Christian Dan-Weibel (j.nr. 4996)
- [XXX]

Anonymiseret

Afgørelse – Klage over pålæg om tilslutningspligt – [XXX]

16. juni 2014
J.nr. 1021-13-70-29
TML–EKN
Deres ref. 4996 JCD

Advokat Jørgen Christian Dan-Weibel har på vegne af [XXX] (herefter klager) klaget over Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013. Ved afgørelsen blev klagers ejendom [XXX] pålagt tilslutningspligt til Silkeborg Varme A/S[1] (herefter Silkeborg Varme). Pålægget angår såvel eksisterende som ny bebyggelse på ejendommen. Silkeborg Kommune vurderede, at den eksisterende bebyggelse på ejendommen ikke kunne fritages fra tilslutningspligten. Denne sag er behandlet under Energiklagenævnets j.nr. 1021-13-70.

[XXX] har endvidere selv og efterfølgende klaget over Silkeborg Kommunes afgørelse af 10. september 2013. Ved afgørelsen afslog Silkeborg Kommune at fritage klagers ejendom fra tilslutningspligt, uanset at klager agtede at købe biogascertifikater, ligesom kommunen heller ikke fandt, at dette forhold kunne begrunde en dispensation fra tilslutningspligten. Denne sag er behandlet under Energiklagenævnets j.nr. 1021-13-118.

Klagerne behandles samlet ved denne afgørelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 for så vidt angår pålæg af tilslutningspligt for ny bebyggelse på ejendommen. Energiklagenævnet ophæver Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 for så vidt angår pålæg af tilslutningspligt for eksisterende bebyggelse, og sagen hjemvises til kommunen til fornyet behandling for så vidt angår klagers klagepunkt om, at tilslutning er uforholdsmæssigt bekosteligt (tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1), og klagers klagepunkt om, at bygningen er indrettet med vedvarende energianlæg (tilslutningsbekendtgørelsens §

[1] Af projektforslaget fremgår, at det er udarbejdet af Silkeborg Fjernvarme A/S. Det fremgår ligeledes af den påklagede afgørelse, at det er Silkeborg Fjernvarme A/S, som kommunen pålægger tilslutningspligt til. Silkeborg Fjernvarme A/S indgår som datterselskab i en koncern, hvis moderselskab er Silkeborg Forsyning A/S. Silkeborg Fjernvarme A/S ejes 100 pct. af moderselskabet Silkeborg Forsyning A/S. Silkeborg Forsyning A/S har overfor Energiklagenævnet oplyst, at Silkeborg Fjernvarme A/S og et andet helejet datterselskab, Silkeborg Kraftvarmeværk A/S, med virkning fra den 1. januar 2011 fusionerede – med Silkeborg Fjernvarme A/S som det fortsættende selskab. I samme forbindelse ændrede Silkeborg Fjernvarme A/S navn til Silkeborg Varme A/S. På den baggrund har Energiklagenævnet valgt at benytte det pr. 1. januar 2011 korrekte navn Silkeborg Varme A/S.

15, nr. 2). Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 stadfæstes i øvrigt. Energiklagenævnet ophæver Silkeborg Kommunes afgørelse af 10. september 2013.

Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Klager bor i et parcelhus på 161 m^2 på ejendommen beliggende [XXX].

Silkeborg Kommune godkendte den 27. februar 2012 et projektforslag fra Silkeborg Varme om tilslutningspligt for Funder, Lysbro og Funder Kirkeby. Projektforslaget indebar, at en række ejendomme – herunder klagers – blev pålagt tilslutningspligt til værket. Kommunen pålagde således ved afgørelse af 15. marts 2012 klagers ejendom tilslutningspligt til Silkeborg Varme. Kommunen fandt ved afgørelsen, at klagers ejendom ikke kunne fritages fra tilslutningspligten efter tilslutningsbekendtgørelsens[2] § 15, nr. 2. Det var kommunens vurdering, at klagers solvarmeanlæg ikke kunne dække mere end 50 % af ejendommens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand.

Klager klagede herefter den 12. april 2012 til Energiklagenævnet. Klager anførte bl.a., at klager havde et træfyr (brændeovn), samt at klagers ejendom var et lavenergihus. Klagers ejendom skulle på den baggrund fritages fra tilslutningspligten efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, eller § 15, nr. 6. Klager anførte endvidere, at Silkeborg Kommune også burde have vurderet sagen efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17 om dispensation. Den 13. april 2012 fremsendte klager også en klage over selve projektforslaget om tilslutningspligt.

Energiklagenævnet oplyste ved e-mail af 17. september 2012, at sagsbehandlingen ved Energiklagenævnet var sat i bero til den 1. november 2012, da Silkeborg Kommune fortsat var i gang med at behandle sagen.

På baggrund af klagers oplysninger om træfyret traf Silkeborg Kommune den 27. september 2012 på ny afgørelse i sagen og gav igen afslag på, at klagers ejendom kunne fritages fra tilslutningspligten. Silkeborg Kommune vurderede, at solcelleanlægget fortsat ikke kunne medføre fritagelse, samt at klagers brændeovn af mærket Scan37 ikke var tilsluttet centralvarmeanlægget og dermed ikke var et træfyr, der kunne medføre fritagelse efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2. Kommunen oplyste endvidere, at klagers ejendom efter kommunens oplysninger ikke var et lavenergihus, der kunne medføre

[2] Bekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008, nugældende bekendtgørelse nr. 690 af 21. juni 2011 med senere ændringer.

fritagelse efter § 15, nr. 6. Kommunen vurderede videre, at det ikke ville være uforholdsmæssigt bekosteligt for klager at omstille til fjernvarme, da ejendommen allerede var indrettet med et vandbåret system, som alene krævede en ny varmeinstallation. Der var på den baggrund heller ikke grundlag for at fritage ejendommen efter § 15, nr. 1. Endelige oplyste kommunen, at såfremt omstilling til fjernvarme ville bringe klager i en urimelig økonomisk situation, ville det være muligt at få dispensation eller fristforlængelse efter bekendtgørelsens § 17. Denne vurdering kunne dog først foretages i nær tilknytning til tilslutningsfristens udløb.

Klager havde herefter en nærmere dialog med Silkeborg Kommune om grundlaget for vurdering af klagers ejendom som lavenergihus. På baggrund af det af kommunen oplyste engagerede klager en bygningsingeniør til at foretage beregningerne. Kommunen oplyste, at vurderingen af huset som lavenergihus skulle ske efter vejledning nr. 5015 af 31. maj 1983[3]. I forbindelse med Silkeborg Kommunes sagsbehandling af, om ejendommen skulle fritages efter § 15, nr. 6, om lavenergibygning sendte en medarbejder i kommunen en foreløbig (intern) vurdering af sagen på en e-mail den 23. november 2012 til en anden medarbejder i kommunen. E-mailen blev samtidigt sendt "cc" (en kopi til orientering) til klagers rådgiver. Det fremgik af e-mailen, at det var medarbejderens vurdering, at klagers ejendom efter vejledning nr. 5015 af 31. maj 1983 opfyldte betingelserne for at være et lavenergihus og dermed skulle fritages fra tilslutningspligten. Silkeborg Kommune udarbejdede herefter et udkast til afgørelse i sagen, som blev sendt i høring hos Silkeborg Varme. Silkeborg Varme fremkom med bemærkninger til udkastet, herunder at vurdering af klagers ejendom som lavenergihus skulle foretages efter tilslutningsbekendtgørelsens regler, og ikke den anvendte vejledning. Silkeborg Kommune udarbejdede efterfølgende et nyt udkast til afgørelse i sagen (om afslag på fritagelse), som den 4. marts 2013 blev sendt i høring hos klager sammen med værkets bemærkninger til sagen.

Energiklagenævnet havde i mellemtiden afsluttet sagen ved Energiklagenævnet uden afgørelse, da Silkeborg Kommune ikke havde truffet afgørelse for så vidt angik de øvrige forhold, som sagen ved Energiklagenævnet var sat i bero på. Energiklagenævnet fandt således, at kommunen havde genoptaget og fortsat behandlingen af sagen.

Silkeborg Kommune traf herefter den 30. april 2013 fornyet afgørelse i sagen og pålagde tilslutningspligt på ejendommen for såvel eksisterende som ny bebyggelse på ejendommen. I den forbindelse afslog kommunen at fritage klagers parcelhus fra tilslutningspligten. Af Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 fremgår om dette bl.a. følgende:

---

[3] Vejledning nr. 5015 af 31. maj 1983 om kollektiv varmeforsyning og vedvarende energi, fritagelse for tilslutning. Vejledning er offentliggjort på www.retsinfo.dk.

"[…]

Afslag på ansøgning om fritagelse

…

Solvarmeanlæg

Tilslutningsbekendtgørelsens § 15 giver mulighed for, at give fritagelse for tilslutningspligten, hvis bygningen er indrettet med et vedvarende energianlæg, som har en kapacitet, der kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand. Vedvarende energianlæg kan f.eks. være solvarme og træfyr.

I oplyser, at jeres solvarmeanlæg har en nominel effekt på 2,886 kW og et areal på 5 m2.

Af det medsendte "Datablad for solfanger" fremgår det, at et solfangerpanel har en nominel effekt på 1,443 kW, et areal på ca. 2,2 m^2 og nominel årlig besparelse på 0,979 MWh. I har 2 solfangerpaneler. Dette giver i alt en varmebesparelse på (2*0,979 MWh) = 1,958 MWh/år. Huset har de sidste 3 år haft et gennemsnitligt gasforbrug på 672 m^3 naturgas. 1 m^3 naturgas svarer til 11,0 kWh. Det gennemsnitlige gasforbrug svarer derfor til 7,392 MWh/år.

Det er på baggrund af de indsendte oplysninger ikke sandsynligt, at solvarmeanlægget kan dække mere end 50 % af husets varmebehov, da 1,958 MWh/år ikke udgør mindst 50 % af 7,392 MWh/år.

Brændeovn

Jeres brændeovn Scan37 er ifølge skorstensfejer [XXX] ikke et træfyr og er ikke koblet på centralvarmeanlægget. Brændeovnen er en supplerende varmekilde.

I vejledningen til Tilslutningsbekendtgørelsen fra januar 2012 fra Energistyrelsen hedder det: "Alene brændekedler med inverteret forbrænding eller automatiske stokeranlæg er vedvarende energianlæg, der kan medføre fritagelse for tilslutningspligt. Kedlen skal desuden være konstrueret til og kan alene anvendes til fyring med rent træ….". Den skal desuden være koblet på centralvarmeanlægget.

En brændeovn er ikke konstrueret til at være den primære varmekilde i et hus. Den er ikke konstrueret med inverteret forbrænding, den er ikke et automatisk stokeranlæg og den er i jeres tilfælde ikke koblet på centralvarmeanlægget.

Silkeborg Kommune vurderer derfor, at brændeovnen ikke lever op til kravene til træfyr som angivet i Energistyrelsens vejledning af januar 2012. Der er derfor ikke grundlag for at give fritagelse på grund af brændeovnen.

Lavenergihus

Tilslutningsbekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 6, fritager eksisterende lavenergibygning fra tilslutningspligt. Ifølge bekendtgørelsen betyder det, at jeres hus skal opfylde betingelserne defineret i Tilslutningsbekendtgørelsens § 1:

a) *enfamiliehuse, hvor det kan dokumenteres, at de på tidspunktet for deres opførelse eller ombygning opfyldte de på daværende tidspunkt gældende klassificeringskrav i afsnit 5.3 i Tillæg 9 til Bygningsreglement for småhuse 1998*

b) *bebyggelser, hvor det kan dokumenteres, at de på tidspunktet for deres opførelse eller ombygning opfylder de gældende klassificeringskrav til lavenergibygninger i Bygningsreglementet.*

I tillæg 9 til Bygningsreglement for småhuse 1998, afsnit 5.3 er der defineret 2 lavenergiklasser – klasse 1 og 2:

Energirammen for klasse 1 defineres som 35 kWh/m^2/år + (1100/A).

For jeres ejendom vil dette give en klasse 1 energiramme på:
35 kWh/m^{2}år + (1100/161) = 41,8 kWh/m^2/år.

Energirammen for klasse 2 defineres som 50 kWh/m^2/år + (1600/A).

For jeres ejendom vil dette give en klasse 1 energiramme på:
50 kWh/m^{2}år + (1600/161) = 59,9 kWh/m^2/år.

I har oplyst, at det aktuelle nettoenergiforbrug for jeres ejendom er beregnet til 83,1 kWh/m^2/år.

Hvis ejendommen i stedet vurderes efter punkt b, når man frem til samme resultat, da det er det samme bygningsreglement.

Vi har spurgt Energistyrelsen om forskellen på de to definitioner, a og b. Energistyrelsen oplyser, at en ejendom enten er omfattet af den ene definition eller af den anden definition. Da jeres ejendom er et enfamiliehus, mener vi at den er omfattet af punkt a.

Ejendommen er derfor ikke et lavenergihus ifølge Tilslutningsbekendtgørelsens definition og kan derfor ikke fritages på den baggrund.

§ 17, stk. 1

Tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1 anfører, at der i særlige tilfælde kan gives en dispensation fra tilslutningspligten. Selvom jeres naturgasfyr måske ikke er udtjent, når de 9 år er gået vil det dog være 14 år gammelt og selvom jeres varmeudgift vil stige, mener vi det ikke at være særlige tilfælde, som kan berettige til en dispensation.

Der er mulighed for at ansøge om fristforlængelse eller fritagelse i særlige tilfælde f.eks. hvis dette påbud bringer jer i en urimelig økonomisk situation. Da privatøkonomien kan ændres væsentligt i perioden på 9 år, kan vi først give en fritagelse eller fristforlængelse ud fra vurdering af de økonomiske forhold, når de 9 år er gået. En ansøgning på det tidspunkt skal være begrundet og bilagt tilstrækkelig dokumentation om jeres økonomi.

Hvis du/I bliver folkepensionist inden fristen på 9 år kan der fås en personlig dispensation ved at søge om det hos Silkeborg Kommune. Det er en forudsætning, at folkepensionisten allerede i dag ejer ejendommen. Du/I kan først søge, når du/I er blevet folkepensionist.
[…]"

Klagers advokat indgav herefter den 28. maj 2013 klage til Silkeborg Kommune over kommunens afgørelse af 30. april 2013.

I klagen blev det blandt andet gjort gældende, at et ville være uforholdsmæssigt dyrt at tilslutte ejendommen til fjernvarme, og at ejendommen derfor burde fritages fra tilslutningspligt, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1.

Silkeborg Kommune videresendte den 4. juni 2013 klagen til Energiklagenævnet (Energiklagenævnets j.nr. 1021-13-70). I brev af samme dato til klagers advokat anførte kommunen blandt andet, at kommunen tidligere ved afgørelse af 27. september 2012 havde truffet afgørelse vedrørende klagepunktet om, at tilslutning ville være uforholdsmæssigt bekosteligt (tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1). Kommunen oplyste dog, at man ville vurdere dette klagepunkt på ny.

Energiklagenævnet har ved e-mail af 18. juni 2014 vejledt Silkeborg Kommune om, at kommunen ikke kan fortsætte behandlingen af sagen fra det tidspunkt, den 4. juni 2013, hvor kommunen har videresendt klagen over kommunens afgørelse af 30. april 2013 til Energiklagenævnet til behandling, og at dette også gælder klagepunktet om, hvorvidt tilslutning vil være uforholdsmæssigt bekosteligt (tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1). Nævnet tilkendegav, at man opfattede kommunens tilkendegivelse som en indstilling om, at sagen hjemvises til kommune til fornyet behandling for så vidt angår dette klagepunkt. Energiklagenævnet vejledte også om, at kommunen kunne fort-

sætte sagsbehandlingen, hvis klager tilbagekaldte klagen ved Energiklagenævnet. Dette er ikke sket, og klagen er således blevet behandlet af Energiklagenævnet.

Klager selv ansøgte den 16. juli 2013 Silkeborg Kommune om fritagelse fra tilslutningspligten under henvisning til, at klager ønskede at købe biogascertifikater til klagers naturgasanlæg. Silkeborg Kommune traf den 10. september 2013 afgørelse vedrørende dette og gav igen afslag på, at klagers ejendom kunne fritages fra tilslutningspligten. Kommunen henviste til, at bygninger med naturgasfyr, hvor ejeren ønsker at købe eller har købt biogascertifikater, ikke er omfattet af tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, der angår bygninger indrettet med et vedvarende energianlæg, og som ikke kan kræves tilsluttet. Kommunen fandt heller ikke, at dette forhold kunne begrunde en dispensation fra tilslutningspligten, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1. Klager har selv klaget til Energiklagenævnet over Silkebog Kommunes afgørelse af 10. september 2013 (Energiklagenævnets j.nr. 1021-13-118).

Klagerne behandles samlet ved denne afgørelse.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Projektforslaget om tilslutningspligt

For så vidt angår projektforslaget om tilslutningspligt har klager navnlig anført følgende:

Inhabilitet:

- Silkeborg Kommune ejer Silkeborg Forsyning A/S. Der er personsammenfald mellem værkets bestyrelsesmedlemmer og kommunens byrådsmedlemmer for seks personer. Der gælder derfor et krav om skærpet omhu. Projektforslagets godkendelse er ugyldig på baggrund af inhabilitet.

Manglende hjemmel i varmeforsyningsloven:

- Det værk, som der er pålagt tilslutningspligt til (Silkeborg Varme), er reguleret af elforsyningsloven, da værket har en eleffekt på mere end 25 MW, jf. varmeforsyningslovens[4] § 2, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 4. Kommunen kan derfor ikke godkende projektforslaget om tilslutningspligt med hjemmel i varmeforsyningsloven. Godkendelsen er på denne baggrund ugyldig på grund af manglende hjemmel.

Projektforslagets brugerøkonomiske beregninger:

[4] Lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 om varmeforsyning.

- De brugerøkonomiske beregninger i projektforslaget lider af en række mangler. De anførte mangler er følgende:

    - Formålet med pålæg af tilslutningspligt er at gøre varmeforsyningen i kommunen CO_2-neutral. Værket kan imidlertid alene anvende fyringsolie og naturgas. En lang række af investeringer venter derfor i form af biogasanlæg, vindmøllepark og/eller ombygning af det eksisterende værk, for at værket kan blive CO_2-neutralt. Projektforslaget om udvidelse af forsyningsområdet rummer ingen af disse anlægsudgifter.

    - Projektforslaget om tilslutningspligt mangler udgifter til nedlægning af fjernvarmerør i de brugerøkonomiske beregninger.

    - Forbrugs- og tilslutningspriserne, som lå til grund for kommunens godkendelse, er indhentet efter udarbejdelsen af projektforslaget og er derfor misvisende.

Kommunen har tilsidesat sin vejledningspligt for så vidt angår mulighederne for fritagelse og dispensation:

- Kommunen har ikke vejledt borgerne om mulighederne for at opnå fritagelse/dispensation inden godkendelse af projektforslaget om tilslutningspligt. En ren henvisning til de gældende paragraffer er ikke nok. Forvaltningslovens § 7 er dermed tilsidesat.

Beslutning om igangsættelse af høringsrunde:

- Kommunalbestyrelsen har ikke givet Plan-, Miljø,- og Klimaudvalget bemyndigelse til at sætte høringen af projektforslaget om tilslutningspligt i gang. Projektforslaget er derfor ugyldigt.

Investeringsbidrag:

- Det fremgår af Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013, at klager som minimum skal betale et investeringsbidrag til Silkeborg Varme på 10.000 kr. (i 2012). Det følger dog af tilslutningsbekendtgørelsens § 18, stk. 1, at beslutning om, at der skal betales et engangsbidrag til værket ikke kan træffes, før forudsætningerne herfor er belyst i et godkendt projekt. Beslutningen herom skal træffes samtidigt med eller umiddelbart efter godkendelsen af projektet. Dette er ikke sket i nærværende sag, og kommunens afgørelse er derfor på dette punkt ugyldig.

Fritagelse fra tilslutningspligt – tilslutningsbekendtgørelsens § 15
Det er klagers opfattelse, at klagers parcelhus opfylder betingelserne for at blive fritaget fra tilslutningspligten efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1, § 15, nr. 2, eller § 15, nr. 6. For så vidt angår fritagelse efter § 15, nr. 1, om, at omstilling til fjernvarme vil være uforholdsmæssigt bekosteligt, bør sagen hjemvises til Silkeborg Kommune til fornyet behandling.

Klager har navnlig anført følgende:

Uforholdsmæssigt bekosteligt, § 15, nr. 1:

- Klager investerede i 2008 ca. 80.000 kr. i et solvarmeanlæg samt nyt naturgasfyr. Klagers opvarmningsomkostninger vil fordobles fra 4.000 kr. årligt til 8.000 kr. årligt, såfremt klager skal installere fjernvarme. En standard tilslutning til fjernvarme vil koste ca. 58.000 kr. Herudover vil der være omkostninger til nedtagning af solfangere, da disse ikke fungerer optimalt sammen med fjernvarme, reparation af tag efter dette, reparation af gulv, vægge samt nyt skabsarrangement til fyrrum, renter for lån af penge til investering i fjernvarme, omkostninger til ekstra fjernvarmeunit pga. gulvvarme og nye radiatorer. I alt ca. 200.000 kr. Klager har endvidere haft besøg af en medarbejder fra Silkeborg Varme, som kunne bekræfte, at det ikke kunne betale sig for klager at investere i fjernvarme, da klager allerede har foretaget en række energiforbedringer, som medvirker til et lavt energiforbrug. Det vil på den baggrund være uforholdsmæssigt bekosteligt for klager at omstille ejendommen til fjernvarme.

Vedvarende energianlæg, § 15, nr. 2:

- Klager har et solvarmeanlæg (solfangere og solpaneler), som kan dække mere end 50 % af ejendommens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand. Klager anvender alene naturgas i 6 måneder om året. Klager har efter pålægget om tilslutningspligt fået udskiftet solfangerne på ejendommen. De oprindelige solfangere var defekte, og blev udskiftet efter reklamation. De nye solfangere er mere effektive. Solcelleanlægget har en nominel effekt på 3,1 kW og et areal på 5 m^2. Solfangerpanelet har en nominel effekt på 1,5 kW og et areal på 2,2 m^2. Da der er to solfangerpaneler, er der en varmebesparelse på 2,6 MWh/år. Klager har i april 2014 fået afregning for naturgasforbruget i 2013/2014. Naturgasforbruget er faldet fra 483 m^3 til 389 m^3. 1 m^3 naturgas svarer til 11,0 kWh, og naturgasforbruget svarer nu til 4,3 MWh/år. Solvarmeanlægget har efter disse beregninger en kapacitet, som kan dække mere en 50 % af ejendommens opvarmning og

forsyning med varmt vand. Klager har desuden en brændeovn, som ved varmeflytning kan varme de fem øvrige rum i huset. Det vil ikke kunne svare sig at beholde solvarmeanlægget, hvis klager i stedet skal anvende fjernvarme.

- Silkeborg Kommune burde have anvendt Energistyrelsens vejledning fra 1991 (som revideret i 1998) og ikke vejledningen fra januar 2012. Dog er der alene tale om vejledninger, som ikke er bindende for vurderingen af anlægget.

Lavenergihus, § 15, nr. 6:

- Ejendommen er opført i 1985 og dermed omfattet af bygningsreglementet fra 1985. Reglementet berører ikke bygningers energimæssige stand, og det er derfor korrekt, at det er vejledning nr. 5015 af 31. maj 1983, som skal anvendes ved vurderingen. I henhold til denne vejledning opfylder klagers ejendom betingelserne for at være et lavenergihus og skal derfor fritages fra tilslutningspligten. Det blev endvidere aftalt med en medarbejder hos Silkeborg Kommune, at denne vejledning skulle bruges. Samme medarbejder har meddelt klager, at klagers ejendom opfyldte betingelserne for fritagelse.

- Silkeborg Kommune har tilbagekaldt en begunstigende forvaltningsakt over for klager. Det forhold, at Silkeborg Kommune ved e-mail af 23. november 2013 meddelte klager, at klagers ejendom opfyldte betingelserne for fritagelse er en afgørelse, som er til gunst for klager, og som ikke umiddelbart kan tilbagekaldes.

Biogascertifikater:

- Klager agter at anskaffe biogascertifikater, hvilket medfører, at klagers ejendom skal fritages fra tilslutningspligten. Ved anskaffelse af biogascertifikater sikrer klager, at der anvendes vedvarende energi i klagers ejendom. Klagers ejendom kan derfor ikke pålægges tilslutningspligt.

Vejledning:

- Klager har endvidere anmodet om nærmere vejledning med hensyn til vurderingen af, om det vil være uforholdsmæssigt bekosteligt at omstille til fjernvarme (tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1) samt vurderingen af, om klagers anlæg er et VE-anlæg (tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2).

Silkeborg Varmes synspunkter og bemærkninger

Det er Silkeborg Varmes opfattelse, at klagers ejendom ikke opfylder betingelserne for at blive fritaget fra tilslutningspligten til værket. Silkeborg Varme har navnlig anført følgende:

- Klagers solfangere, som er monteret i januar 2013 kan ikke indgå i vurdering af om ejendommen skal fritages. Det er de solfangere, som klager havde, da projektforslaget blev sendt i høring i juni 2011, som skal indgå i vurderingen af, om ejendommen skal fritages. Såfremt de nye solfangere indgik, ville de dog kun dække ca. 33 % af ejendommens energiforbrug.

- Klagers gasforbrug er ikke under 50 % på grund af solvarmeanlægget. Klager oplyser, at naturgaskedlen er slukket i sommerhalvåret. Af erfaring ved Silkeborg Varme, at varmeforbruget fra april til september (6 måneder), normalt ligger på ca. 28 % af det samlede varmeforbrug i en husstand. Gasforbruget er således ikke under 50 %. Den varme, som brændeovnen bidrager med, bør endvidere indgå i vurdering af, om solvarmeanlægget kan dække mere en 50 % af bygningens energiforbrug.

- For så vidt angår investeringsbidrag til Silkeborg Varme, så er der udarbejdet et projektforslag med forudsætningerne for tilslutningspligt i februar 2011 og beslutningen om pålæg af tilslutningspligt er truffet af Silkeborg Byråd den 27. februar 2012. I umiddelbar forlængelse heraf blev kommunens afgørelse om pålæg af tilslutningspligt udsendt til de berørte ejendomme.

Silkeborg Kommunes udtalelse
Det er Silkeborg Kommunes opfattelse, at klagers ejendom ikke skal fritages fra tilslutningspligten. Silkeborg Kommune har navnlig anført følgende:

- Kommunens e-mail af 23. november 2012, hvor kommunen oplyste, at ejendommen opfyldte kravene til at opnå en fritagelse fra tilslutningspligten, var alene en vejledning om, at kommunen på daværende tidspunkt vurderede, at ejendommen opfyldte kravene til at opnå en fritagelse fra tilslutningspligten.

- Solvarmeanlægget og brændeovnen kan ikke dække mere end 50 % af ejendommens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand. På baggrund af de indsendte oplysninger er det ikke sandsynligt, at solvarmeanlægget i sig selv kan dække de 50 %. Det er korrekt at kommunen har benyttet vejledningen af januar 2012 og ikke vejledningen fra 1991 (revieret 1998).

- Kommunen tog i afgørelsen af 27. september 2012 stilling til, om tilslutning til fjernvarme vil være uforholdsmæssig bekostelig. Kommunen vurderer umiddelbart, at der er grundlag for at vurdere dette på ny.

Retsgrundlag

Silkeborg Kommune har godkendt projektforslaget om tilslutningspligt og pålagt klagers ejendom tilslutningspligt efter reglerne i tilslutningsbekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008.

Tilslutningsbekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008 blev ophævet den 11. juli 2011 ved ikrafttrædelsen af tilslutningsbekendtgørelse nr. 690 af 21. juni 2011 med senere ændringer, jf. § 24, stk. 1 og 3, i bekendtgørelse nr. 690. Det følger af overgangsbestemmelsen i § 24, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 690, at når en kommune har modtaget et projekt, som belyser forudsætningerne for pålægget om tilslutningspligt, før bekendtgørelse nr. 690's ikrafttræden, færdiggøres sagsbehandlingen, herunder eventuelle pålæg om tilslutningspligt og klagebehandling efter reglerne i bekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008.

Værket anmodede Silkeborg Kommune om godkendelse af projektforslaget om tilslutningspligt i januar 2011, det vil sige før ikrafttrædelsen af bekendtgørelse nr. 690. Kommunens behandling af projektforslaget og pålæg af tilslutningspligt til værket, samt klagesagen for Energiklagenævnet skal således behandles efter reglerne i den tidligere tilslutningsbekendtgørelse nr. 31, jf. § 24, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 690. Når der i det følgende henvises til tilslutningsbekendtgørelsen, henvises der således til bekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008.

Visse former for bebyggelse kan ikke pålægges tilslutningspligt. De former for bebyggelse, der er undtaget, fremgår af tilslutningsbekendtgørelsens § 15:

> "[...]
>
> *Eksisterende bebyggelse, der ikke kræves tilsluttet*
>
> **§ 15.** Følgende kategorier af eksisterende bebyggelse kan ikke kræves tilsluttet et kollektivt varmeforsyningsanlæg
>
> 1) bygninger, hvor omstilling til kollektiv varmeforsyning på grund af nødvendige, større installations- eller bygningsmæssige ændringer efter kommunalbestyrelsens skøn vil være uforholdsmæssig bekostelig,
> 2) bygninger, der er indrettet med solvarmeanlæg, varmepumper, vindmøller, biogasanlæg, komposteringsanlæg, vandkraftanlæg, træfyr eller halmfyr, og hvor anlægget – eller anlæggene tilsammen – efter kommunalbestyrelsens skøn har

en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand,

3) bygninger, hvor overskudsvarme fra produktionsvirksomhed efter kommunalbestyrelsens skøn dækker mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand,
4) bygninger, der påregnes nedrevet inden for en kortere årrække,
5) bygninger, der ikke er beregnet til at være konstant opvarmet i fyringssæsonen, og
6) eksisterende lavenergibygninger, jf. § 1, nr. 2, litra a og b.

[…]".

Når kommunen har truffet afgørelse om tilslutningspligt, og klagefristen på 4 uger regnet fra denne afgørelse er udløbet, er afgørelsen bindende for de berørte borgere. Man kan ikke senere kræve sig fritaget for tilslutningspligt efter bestemmelserne i tilslutningsbekendtgørelsens § 15, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 16.

"[…]

§ 16. Ejere af ejendomme, der er pålagt tilslutningspligt til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, kan ikke senere kræve sig fritaget for tilslutningen under henvisning til bestemmelserne i § 15 i denne bekendtgørelse, jf. dog § 17, stk. 1 og 2.

[…]".

Kommunen har dog mulighed for at meddele dispensation fra tilslutningspligten, herunder forlænge tilslutningsfristen for en ejendom, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17.

"[…]

Dispensation

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter ansøgning beslutte, at ny eller eksisterende bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt, skal fritages for tilslutning, ligesom der i særlige tilfælde kan meddeles forlængelse af tilslutningsfristen, jf. § 10.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen giver efter ansøgning dispensation for tilslutningspligt til folkepensionister.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen meddeler dispensation fra tilslutningspligt for ny bebyggelse, der opføres som lavenergibygninger, jf. § 1, nr. 3.

[…]".

Solvarmeanlægget og brændeovnen
Reglerne om fritagelse fra tilslutningspligt fremgår som nævnt oven for af tilslutningsbekendtgørelsens § 15. Af denne bestemmelses nr. 2 fremgår, at bygninger ikke kan kræves tilsluttet, hvis bygningen er indrettet med fx et solvarmeanlæg og/eller et træfyr, og hvor anlægget – eller anlæggene tilsammen – efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand,

I august 1998 har Energistyrelsen udgivet en vejledning til Energiministeriets bekendtgørelse nr. 196 af 22. marts 1991 om tilslutning m.v. til kollektive varmeforsyningsanlæg. Et antal af bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 196 er i hovedsagen videreført i tilslutningsbekendtgørelse nr. 31. Vejledningen til tilslutningsbekendtgørelse nr. 196 kan derfor tillige anvendes som en vejledning til et antal af bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 31, herunder bekendtgørelsens § 15, nr. 1, (tidligere § 12, stk. 1, nr. 1). Af vejledningen fremgår bl.a. følgende om bygninger, der er indrettet med vedvarende energianlæg:

> ”[…]
> …
> Det kan være vanskeligt at afgøre, hvilken opvarmningskapacitet, der findes i et anlæg for *vedvarende energi* eller flere anlæg i kombination. I tvivlstilfælde må kommunalbestyrelsen basere sin vurdering på oplysninger om ejendommens dimensionerede varmetab og anlæggenes type, driftsform og ydeevne. Nærmere oplysninger kan fås i Energistyrelsens vejledning af maj 1983 ”*Kollektiv varmeforsyning og vedvarende energi, fritagelse for tilslutning*”.
>
> *For alle kategorier af ejendomme gælder det, at anlægget for vedvarende energi skal være installeret i ejendommen, før meddelelsen om tilslutningspligt er nået frem til ejeren. Ellers berettiger det ikke til fritagelse fra tilslutningspligten, jf. § 13.*
> […]”

Af Energistyrelsens vejledning fra maj 1983 fremgår bl.a. følgende om solvarmeanlæg til brugsvand og opvarmning:

> ”[…]
> Solvarmeanlæg til brugsvand og opvarmning

> Den væsentligste faktor ved en overslagsberegning af, om et solvarmeanlæg berettiger til fritagelse for tilslutningspligt, er forholdet mellem solfangerens areal og husets dimensionerende varmetab.
>
> Det fremgår af publikationen »Solvarme, vejledning i projektering og udførelse af anlæg, 1980, Teknologisk Instituts Forlag«, at kravet om at et solvarmeanlæg skal dække 50 pct. af en bygnings varmebehov svarer til en anlægsydelse på 220 kwh/kvadratmeter/år for anlægget.
>
> Når man sammenholder dette med DIF's regler for beregning af bygningers varmetab, er betingelsen for at et solvarmeanlæg berettiger til fritagelse for tilslutningspligt, at solfangerens areal gange 200 er større end husets dimensionerende varmetab. Det dimensionerende varmetab beregnes som nævnt ovenfor ved at gange dimensionerende varmetab pr. brutto-kvadratmeter (tabel 1) med husets bruttoareal.
> […]"

For så vidt angår, hvilke træfyr der kan berettige til fritagelse for tilslutningspligt, har Energistyrelsen udsendt *en "Positivliste for træfyrede anlæg", oktober 1993, revideret november 1997*. Det fremgår heraf bl.a., at et træfyr er et fyringsanlæg, der er konstrueret til og alene kan anvendes til fyring med træ, f.eks. træflis, træpiller eller helt træ. Denne fortolkning fremgår tillige af Energiklagenævnets faste praksis.

Disse betingelser er videreført i Energistyrelsens "Vejledning om ændrede regler i tilslutningsbekendtgørelsen" af 16. januar 2012.

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Projektforslaget om tilslutningspligt

Energiklagenævnet har i en række tidligere sager behandlet Silkeborg Kommunes godkendelse af projektforslaget om tilslutningspligt. Energiklagenævnet har i afgørelserne stadfæstet kommunens godkendelse af projektforslaget. For den nærmere begrundelse henvises til nævnets afgørelse af 23. november 2012 (j.nr. 1021-12-30)[5], der også gør sig gældende i den foreliggende sag. Afgørelsen er vedlagt som bilag 1.

Energiklagenævnet har endvidere i en anden sag i Silkeborg-området om klage over pålæg af tilslutningspligt (j.nr. 1021-13-129)[6] ved afgørelse af 28. maj

[5] Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Afgørelser".
[6] Afgørelsen er ligeledes offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Afgørelser".

2014 behandlet de indsigelser mod Silkeborg Kommunes godkendelse af projektforslaget om tilslutningspligt, som advokat Jørgen Christian Dan-Weibel efterfølgende har anført i et brev af 25. oktober 2013 til Silkeborg Kommune. Klageren i sagen j.nr. 1021-13-129 anmodede Energiklagenævnet om at genoptage en tidligere afgjort sag, hvor Energiklagenævnet havde stadfæstet Silkeborg Kommunes afgørelse om tilslutningspligt. Klageren havde i den forbindelse vedlagt og henvist til advokat Jørgen Christian Dan-Weibels brev af 25. oktober 2013 til Silkeborg Kommune til støtte for sin anmodning om genoptagelse. Energiklagenævnet fandt i den pågældende sag og efter prøvelse af de fremsatte indsigelser mod projektforslaget ikke anledning til at genoptage nævnets tidligere afgørelse om stadfæstelse af kommunens godkendelse af projektforslaget om tilslutningspligt. For den nærmere begrundelse henvises til nævnets afgørelse af 28. maj 2014 i sagen j.nr. 1021-12-129, der også gør sig gældende i den foreliggende sag. Afgørelsen er vedlagt som bilag 2.

For så vidt klagers indsigelser i den foreliggende sag mod kommunens godkendelse af projektforslaget om tilslutningspligt henviser Energiklagenævnet til begrundelsen i afgørelsen af 28. maj 2014 i sagen j.nr. 1021-13-129, der også gør sig gældende i den foreliggende sag.

For så vidt angår det af klager anførte om investeringsbidrag bemærker Energiklagenævnet, at opkrævningen af investeringsbidrag bl.a. fremgår af punkt 9, "Retsvirkninger af tilslutningspligten" i projektforslaget om tilslutningspligt. Det af klager anførte om investeringsbidraget kan herefter ikke føre til et andet resultat.

Herefter og af de grunde, der fremgår af ovennævnte to afgørelser, der er henvist til, er det Energiklagenævnet opfattelse, at Silkeborg Kommunes behandling og godkendelse af projektforslaget om tilslutningspligt er sket i overensstemmelse med reglerne i tilslutningsbekendtgørelsen.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 om pålæg af tilslutningspligt for ny bebyggelse på klagers ejendom.

Visse kategorier af eksisterende bebyggelse kan ikke pålægges tilslutningspligt, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 15. Klager har til støtte for klagen gjort gældende, at en eller flere nærmere bestemte bestemmelser i tilslutningsbekendtgørelsens § 15 fører til, at klagers parcelhus ikke kan kræves tilsluttet, jf. nedenfor.

Fritagelse fra tilslutningspligt – tilslutningsbekendtgørelsens § 15
Uforholdsmæssigt bekosteligt

Det fremgår af bekendtgørelsens § 15, nr. 1, at bygninger, hvor omstillingen til kollektiv varmeforsyning på grund af nødvendige, større installations- eller bygningsmæssige ændringer efter kommunalbestyrelsens skøn vil være uforholdsmæssigt bekosteligt, er fritaget fra tilslutningspligt.

Efter Energiklagenævnets opfattelse skal vurderingen af, om en omstilling til fjernvarme er uforholdsmæssig bekostelig i henhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1, foretages i forhold til de omkostninger, der vedrører den fysiske omstilling. Allerede afholdte omkostninger til de nuværende varmeanlæg samt omkostningerne til en eventuel tilslutningsafgift skal således ikke indgå i vurderingen.

Silkeborg Kommune har ikke i den påklagede afgørelse af 30. april 2013 taget stilling til, om klagers ejendom kan fritages efter denne bestemmelse. Kommunen har dog i en tidligere afgørelse taget stilling hertil. I forbindelse med fremsendelsen den 4. juni 2013 af klagen til Energiklagenævnet har Silkebog Kommune oplyst, at kommunen på ny vil vurdere spørgsmålet om, hvorvidt omstilling til fjernvarme vil være uforholdsmæssigt bekosteligt. Energiklagenævnet forstår Silkeborg Kommunes udsagn således, at kommunen indstiller, at sagen hjemvises til kommunen til fornyet behandling for så vidt angår dette spørgsmål. Klager har ligeledes anmodet om, at denne del af sagen hjemvises til kommunen til fornyet behandling.

Under henvisning til at Silkeborg Kommune burde have taget stilling til dette spørgsmål i den påklagede afgørelse af 30. april 2014, men at dette ikke er sket, samt under henvisning til, at klager ikke bør miste retten til at få denne del af sagen prøvet ved to instanser, ophæves Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 for så vidt angår pålæg af tilslutningspligt for eksisterende bebyggelse, og denne del af sagen hjemvises til Silkeborg Kommune til fornyet behandling for så vidt angår dette klagepunkt.

Brændeovn

Tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, vedrører bygninger, der er indrettet med bl.a. træfyr, og hvor træfyret efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand. Energistyrelsen har i august 1998 udsendt en vejledning til den dagældende tilslutningsbekendtgørelses § 12, stk. 1, nr. 2, der i indhold svarer til § 15, nr. 2, om bygninger, der er indrettet med vedvarende energianlæg, herunder træfyr. Det fremgår heraf bl.a., at et træfyr er et fyringsanlæg, der er konstrueret til og alene kan anvendes til fyring med træ, f.eks. træflis, træpiller eller helt træ. Denne fortolkning fremgår tillige af Energiklagenævnets faste praksis. Træfyret skal endvidere efter vejledningen være tilkoblet et centralvarmeanlæg. Energiklagenævnet tiltræder

vejledningens definition af et træfyr, herunder at fyret skal være tilkoblet et centralvarmeanlæg.

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at klagers træfyr er en brændeovn af mærket Scan37, som ikke er tilkoblet centralvarmeanlægget. Energiklagenævnet finder på baggrund af disse oplysninger, at klagers brændeovn ikke opfylder betingelserne for at være et træfyr i tilslutningsbekendtgørelsens forstand. Klagers brændeovn er således ikke omfattet af bestemmelsen i tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, og klagers ejendom er herefter ikke fritaget fra tilslutningspligten efter denne bestemmelse. Energiklagenævnet tiltræder på denne baggrund Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 for så vidt angår dette klagepunkt.

Solvarmeanlæg
Tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, vedrører endvidere bygninger, der er indrettet med solvarmeanlæg, og hvor solvarmeanlægget efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand.

Det er ikke nærmere angivet i tilslutningsbekendtgørelsen, hvorledes vurderingen af, om et VE-anlæg (solvarmeanlæg) kan dække mere halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand, skal foretages. Der foreligger endvidere ikke i lovgivningen forarbejder hertil, som kan belyse dette nærmere. Energistyrelsen har dog udarbejdet en vejledning i 1998 til den tidligere tilslutningsbekendtgørelse, som bl.a. henviser til en vejledning fra 1983, hvor fritagelse i forhold til solvarmeanlæg bl.a. er omtalt. I afsnittet "Retsgrundlaget" ovenfor fremgår mere om de pågældende vejledninger. Vejledningerne er ikke siden blevet opdateret. I henhold til vejledningen bør vurderingen af et solvarmeanlæg foretages således, at bygningens dimensionerede varmetab skal sammenholdes med solfangernes areal (ydeevne).

Silkeborg Kommune har taget udgangspunkt i klagers faktiske forbrug af naturgas over en årrække og har sammenholdt dette med solvarmeanlæggets kapacitet. Klager anvender dog ikke naturgasfyret hele året, men supplerer naturgaskedlen med både en brændeovn og solvarmeanlægget. Klagers faktiske årsforbrug bør således suppleres med det energiforbrug klager har fra andre energikilder (brændeovn og solvarmeanlæg) for at give et retvisende billede af klagers årlige energiforbrug. Silkeborg Kommunen ses endvidere ikke at have inddraget bygningens dimensionerede varmetab i vurderingen.

Det fremgår af ordlyden af tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, at VE-anlægget skal have en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af *bygningens* energiforbrug. Det er på den baggrund Energiklagenævnets opfattelse, at der ved vurderingen bør tages udgangspunkt i oplysninger om selve

bygningens energiforbrug set i forhold til det pågældende VE-anlægs kapacitet. Energiklagenævnet kan således tiltræde vejledningen fra 1983 for så vidt angår det forhold, at det er bygningens energiforbrug (dimensionerede varmetab), som der bør tages udgangspunkt i. Energiklagenævnet bemærker hertil, at det faktisk anvendte forbrug over en årrække kan indgå i vurderingen som et pejlemærke, men at dette ikke alene bør danne grundlag for vurderingen.

Som ovenfor anført bør vurderingen tage udgangspunkt i bygningens energiforbrug, og det faktiske årlige energiforbrug kan indgå som et parameter i den samlede vurdering af, om solvarmeanlægget efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand.

Energiklagenævnet finder på den baggrund, at Silkeborg Kommunes vurdering af solvarmanlægget ikke er foretaget korrekt, da der ikke er henset til bygningens varmebehov men kun til klagers faktiske naturgasforbrug, ligesom det ikke ses at have indgået i kommunens vurdering, at der er andre opvarmningskilder på ejendommen end naturgasfyret.

For så vidt angår det forhold, at klagers solfangere efter en reklamation er blevet udskiftet i januar 2013 – og således før at Silkeborg kommune meddelte den påklagede afgørelse af 30. april 2013 til klager - bemærker Energiklagenævnet, at det er tidspunktet for pålægget om tilslutningspligt og ikke tidspunktet for høring over projektforslaget, der er afgørende for, hvilket anlæg som kan indgå i vurderingen efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 16.

Energiklagenævnet finder det ikke hensigtsmæssigt, at nævnet oplyser sagen på dette punkt og tager stilling til det som 1. instans. Energiklagenævnet har lagt vægt på, at sagens parter ikke bør miste retten til at få vurderingen af solvarmeanlægget efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, prøvet ved to instanser. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at Silkeborg Kommunes afgørelse også af andre grunde ophæves og hjemvises til fornyet behandling hos Silkeborg Kommune for så vidt angår dette klagepunkt. Silkeborg Kommune kan i forbindelse med sagens fornyede behandling eventuelt rette henvendelse til Energistyrelsen med forespørgsel om, hvorvidt der foreligger en nyere version af Energistyrelsens vejledning af maj 1983 "Kollektiv varmeforsyning og vedvarende energi, fritagelse for tilslutning", eller hvordan styrelsen vurderer, at kommunerne skal anvende den foreliggende vejledning fra maj 1983.

Lavenergihus

Et eksisterende lavenergihuse kan ikke kræves tilsluttet et kollektivt varmeforsyningsanlæg, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 6. Ifølge bekendtgørelsens § 1, nr. 2, litra a og b er et lavenergihus omfattet af § 15, nr. 6 hvis enten der er tale om:

a) enfamiliehuse, hvor det kan dokumenteres, at de på tidspunktet for deres opførelse eller ombygning opfyldte de på daværende tidspunkt gældende klassificeringskrav i afsnit 5.3 i Tillæg 9 til Bygningsreglement for småhuse 1998 eller
b) bebyggelser, hvor det kan dokumenteres, at de på tidspunktet for deres opførelse eller ombygning opfylder de gældende klassificeringskrav til lavenergibygninger i Bygningsreglementet.

Vurderingen af, om et eksisterende hus er et lavenergihus skal således foretages på baggrund af det i tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 6, jf. § 1, nr. 2, litra a og b, anførte grundlag. Energiklagenævnet kan efter en konkret vurdering og af de anførte grunde i den påklagede afgørelse tilslutte sig Silkeborg Kommunes vurdering af, at klagers ejendom ikke opfylder betingelserne i tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 6.

I forbindelse med Silkeborg Kommunes sagsbehandling af, om ejendommen skulle fritages efter § 15, nr. 6, om lavenergibygning, sendte en medarbejder i kommunen en foreløbig (intern) vurdering af sagen på en e-mail den 23. november 2012 til en anden medarbejder i kommunen. E-mailen blev samtidigt sendt cc til klagers rådgiver. Det fremgik af e-mailen, at det var medarbejderens vurdering, at klagers ejendom efter vejledning nr. 5015 af 31. maj 1983 opfyldte betingelserne for at være et lavenergihus og dermed skulle fritages fra tilslutningspligten. Silkeborg Kommune udarbejdede herefter et udkast til afgørelse i sagen, som blev sendt i høring hos Silkeborg Varme. På baggrund af Silkeborg Varmes høringssvar udarbejdede Silkeborg Kommune et nyt udkast til afgørelse i sagen (om afslag på fritagelse), som den 4. marts 2013 blev sendt i høring hos klager sammen med værkets bemærkninger til sagen. Kommunen traf – som ovenfor beskrevet – afgørelse i sagen den 30. april 2013.

Energiklagenævnet finder, at e-mailen af 23. november 2013 ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Energiklagenævnet har navnlig lagt vægt på, at e-mailen var stilet til en anden medarbejder i kommunen, og at det fremgår, at det er en intern indstilling i sagen om, at den pågældende medarbejder på daværende tidspunkt – på baggrund af det daværende vurderingsgrundlag – var af den opfattelse, at huset var et lavenergihus. E-mail blev alene sendt cc til klagers rådgiver. Energiklagenævnet finder, at klager ikke med føje kunne betragte e-mailen som den endelige afgørelse i sagen, samt at klager heller ikke herved kan have fået en berettiget forventning om, at sagen dermed var endeligt afgjort. Da Silkeborg Kommunes e-mail af 23. november

2012 ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, finder Energiklagenævnet ikke anledning til at tage stilling til, hvorvidt der kunne ske tilbagekaldelse af en begunstigende forvaltningsakt. Energiklagenævnet bemærker, at nævnet finder det uheldigt, at Silkeborg Kommune fremsendte den pågældende e-mail cc til klagers rådgiver. Energiklagenævnet har i den forbindelse noteret sig, at Silkeborg Kommune har beklaget dette over for klager, hvilket tages til efterretning.

Energiklagenævnet tiltræder på denne baggrund Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 for så vidt angår dette klagepunkt.

Biogascertifikater
Silkeborg Kommune har truffet afgørelse den 10. september 2013 om, at det forhold, at klager agter at købe biogascertifikater ikke kan føre til, at ejendommen fritages fra tilslutningspligt efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, ligesom dette forhold heller ikke kan begrunde en dispensation, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1. Det fremgår af sagen, at klager den 16. juli 2013 havde anmodet Silkeborg Kommune om fritagelse med ovennævnte begrundelse.

Energiklagenævnet bemærker hertil, at Silkeborg Kommune den 4. juni 2013 havde videresendt klagers klage til Energiklagenævnet over kommunens afgørelse af 30. april 2013 om pålæg af tilslutningspligt. Kommunen var efter dette tidspunkt afskåret fra at behandle sagen på ny, hvilket Energiklagenævnet på anden foranledning havde vejledt kommunen om ved e-mail af 18. juni 2013, der vedlægges denne afgørelse som bilag 3.

Silkeborg Kommune burde derfor ikke have behandlet henvendelsen men i stedet have videresendt klagers henvendelse til Energiklagenævnet til behandling som led i klagesagen over kommunens afgørelse af 30. april 2013. Energiklagenævnet finder i øvrigt anledning til at vejlede Silkeborg Kommune om, at der ikke er tale om, at man ansøger om fritagelse efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, der angår visse kategorier af bebyggelse, der ikke kan pålægges tilslutningspligt. Denne bestemmelse skal kommunen iagttage af egen drift forinden der meddeles et eventuelt pålæg om tilslutningspligt. Energiklagenævnet hæfter sig dog ved, at kommunen tillige i afgørelsen af 10. september 2013 henviser til tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, der angår ansøgning om dispensation i særlige tilfælde. Der var dog ikke anledning for kommunen til at træffe afgørelse om en ansøgning om dispensation, så længe der verserede en klagesag om selve pålægget af tilslutningspligt, som er en forudsætning for, at der kan tages stilling til en eventuel dispensation.

På denne baggrund ophæves Silkeborg Kommunes afgørelse af 10. september 2013, og klagers henvendelse af 16. juli 2013 til Silkeborg Kommune behand-

les i stedet straks nedenfor som et klagepunkt i den foreliggende sag, der angår klage over Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 om pålæg af tilslutningspligt.

Efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15. nr. 2, kan bygninger, der er indrettet med et af de i bestemmelsen anførte vedvarende energianlæg, og hvor anlægget efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand, ikke kræves tilsluttet.

De anlæg, som kan medføre fritagelse efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, fremgår af bestemmelsen. En naturgaskedel er ikke omfattet af § 15, nr. 2, og det forhold, at klager agter at købe biogascertifikater medfører efter Energiklagenævnets opfattelse ikke, at naturgaskedlen dermed bliver et vedvarende energianlæg i bestemmelsens forstand. Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at klagers eventuelle køb af biogascertifikater ikke kan medføre, at klagers parcelhus kan fritages fra tilslutningspligt efter bestemmelsen i tilslutningsbekendtgørelsens § 15. nr. 2. Nævnet finder endvidere ikke, at der er hjemmel hertil i andre af bestemmelserne i tilslutningsbekendtgørelsens § 15.

Energiklagenævnet kan vejledende til klager oplyse, at det henhører under Silkeborg Kommune som første instans, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, at vurdere, hvorvidt køb af biogascertifikater i det foreliggende tilfælde kan betragtes som et sådant særligt tilfælde, at der efter ansøgning fra klager til Silkeborg Kommune kan meddeles dispensation fra tilslutningspligten, Klager kan eventuelt indgive ansøgning på ny herom til kommunen.

For så vidt angår klagers e-mail af 11. juni 2014 til Energiklagenævnet med anmodning om vejledning besvarer Energiklagenævnet anmodningen i forbindelse med sagens afgørelse. Energiklagenævnet skal således henvise til det ovenfor anførte. Energiklagenævnet har ophævet kommunens afgørelse og hjemvist sagen til kommunen med hensyn til spøgsmålet om uforholdsmæssigt bekosteligt (§ 15, nr. 1) og VE-anlæg (§ 15, nr. 2), og sagsbehandlingen vil således fortsætte ved kommunen. Energiklagenævnet har derfor vurderet, at denne fremgangsmåde vil være mest hensigtsmæssigt for sagens parter henset til sagens udfald. Silkeborg Kommunes fornyede afgørelse i sagen vil kunne indbringes for Energiklagenævnet, såfremt betingelserne herfor er opfyldte. For en mere generel vejledning om reglerne kan Energiklagenævnet henvise til Energistyrelsen, Amaliegade 44, 1256 København K, tlf.: 33 92 67 00, e-mail: ens@ens.dk. Energistyrelsen har bl.a. udarbejdet vejledningen[7] til tilslut-

[7] Vejledning nr. 5015 af 31. maj 1983 om kollektiv varmeforsyning og vedvarende energi, fritagelse for tilslutning. Vejledning er offentliggjort på www.retsinfo.dk.

ningsbekendtgørelsen. Klager kan i forbindelse med sagens fornyede behandling ved kommunen eventuelt rette henvendelse hertil.

Sagsbehandlingstiden ved Energiklagenævnet
Sagsbehandlingstiden ved Energiklagenævnet for denne sag har desværre været længere end de målsætninger, som Energiklagenævnet har for lignende sager. Nævnet bestræber sig således på, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid ikke overstiger 7 måneder, og at kun et mindre antal verserende sager (5 procent) ved et årsskifte har en sagsbehandlingstid, der overstiger 7 måneder. Energiklagenævnet har ved e-mail af 31. marts 2014 orienteret bl.a. klagers advokat nærmere om baggrunden for den længere sagsbehandlingstid i nævnet. Vores sagsgang er normalt tilrettelagt anderledes og hurtigere, end det er sket i denne sag. Energiklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Energiklagenævnets afgørelse
Energiklagenævnet stadfæster Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 for så vidt angår pålæg af tilslutningspligt for ny bebyggelse på ejendommen. Energiklagenævnet ophæver Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 for så vidt angår pålæg af tilslutningspligt for eksisterende bebyggelse, og sagen hjemvises til kommunen til fornyet behandling for så vidt angår klagers klagepunkt om, at tilslutning er uforholdsmæssigt bekosteligt (tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 1), og klagers klagepunkt om, at bygningen er indrettet med vedvarende energianlæg (tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2). Silkeborg Kommunes afgørelse af 30. april 2013 stadfæstes i øvrigt. Energiklagenævnet ophæver Silkeborg Kommunes afgørelse af 10. september 2013.

Afgørelsen er truffet i henhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 22, stk. 1, jf. varmeforsyningslovens § 26, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter punkt 1 i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 efter varmeforsyningsloven.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter tilslutningsbekendtgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 22, stk. 5, jf. varmeforsyningslovens § 26, stk. 4.

Denne afgørelse meddeles også til Silkeborg Varme A/S, der er part i sagen, og til Silkeborg Kommune, der har truffet den påklagede afgørelse.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnsformand

I dennes fravær og efter bemyndigelse underskrevet af

Henrik Chieu
Sekretariatschef

16. juni 2014
J.nr. 1021-13-70-29
TML–EKN